Mickey Jupp
de legende van Legend

door RON BIJNEN

Deel 2: 1980-heden

OXFORD

Met een nieuwe, in 1979 opgerichte, Mickey Jupp Band wordt flink getoerd en in 1980 weer een lp opgenomen: Oxford. Oxford is geproduceerd door Gavin en Iain Sutherland, bekend van The Sutherland Brothers en Quiver. Persoonlijk vind ik het een van Mickey's beste albums. Er staan lekkere Chuck Berry-achtige rockers op zoals Poison Girls, prachtige blues-ballades zoals Even For You (in mijn ogen het beste nummer van deze plaat) en Soon Enough For Me. Bovendien hebben steeds meer nummers enorm grappige teksten zoals Monty Bronte And The Sisters en Blues On Their Own. De plaat komt alleen uit in Duitsland (Line Records) en Zweden (Smash Records), maar Line doet zijn best en de lp ligt in Nederland gewoon in de platenzaak.

Er volgt een periode van enkele jaren waarin veel wordt getoerd. Ook Nederland wordt meerdere keren aangedaan. Een van de meest gedenkwaardige concerten - dat ook bij Mickey Jupp zelf is blijven hangen - is op het strand van Callantsoog, waar op 3 augustus 1982 in het kader van een concertenreeks van VARA's Lijn 3 een prachtige zomerdag wordt afgesloten met een sterk optreden (met Powerplay als voorprogramma). Ian Duck is dan nog steeds de vaste gitarist, maar Dave Bronze heeft plaats gemaakt voor Terry "Tex" Comer en Bob Clouter voor Paul Atkinson.

SOME PEOPLE CAN'T DANCE

Begin 1982 gaat Jupp opnieuw de studio in. Met oudgediende Mo Witham (Orioles, Legend) als gitarist, bassist Tex Comer en drummer Steve Holly worden tien uitstekende nummers opgenomen die opvallen door de sterke en humoristische teksten, vooral in nummers als Superman, Virginia Weed en Joggin'. De productie is in handen van Mike Vernon. Deze lp, die Some People Can't Dance heet, wordt in Engeland, Nederland, Canada, Australië en Nieuw Zeeland uitgebracht door A&M Records. Alleen in Duitsland heeft Line Records de rechten weten te behouden. Joggin' wordt als eerste single getrokken van deze lp en wordt bijna een hit in Engeland wanneer het nummer wordt verkozen tot "tune" voor de Londense marathon.

Al voor het uitkomen van Some People Can't Dance zijn twee andere nummers van de lp op single uitgebracht, namelijk Modern Music en Taxi Driver. Later dat jaar wordt nog een derde single van de lp getrokken, speciaal voor de Nederlandse markt: Some People Can't Dance / Virginia Weed. Ze verdwijnen allebei in de anonimiteit, maar ja: Mickey Jupp is dan ook geen single-muzikant.

SHAMPOO HAIRCUT AND SHAVE

In 1983 wordt Shampoo Haircut And Shave uitgebracht door A&M Records. De lp is geproduceerd door Francis Rossi en Bernie Frost en verschijnt alleen in Nederland en Frankrijk. Door juridische problemen met A&M is dit de enige plaat die later nooit op cd is verschenen. Het humoristische nummer Stormy Sunday Lunchtime (met Reading Glasses als B-kant) is al van tevoren als single uitgebracht, maar doet niets, evenmin als Boxes and Tins (opnieuw met Reading Glasses op de achterkant), terwijl het toch lekker klinkende nummers zijn. De album-tracks Orlando FLA en Little Miss America zijn opgedragen aan Mickey's nieuwe echtgenote Dina. De sfeer op de lp is op een aantal nummers wat meer ingetogen en naar binnen gekeerd dan op eerdere platen. Mickey Jupp nadert de veertig ... A&M ziet het in ieder geval niet meer zo zitten en beëindigt het platencontract.

The Mickey Jupp Band heeft trouwens in 1982 een nieuwe drummer gekregen: Paul "the youth" Atkinson, die ook meespeelt op Shampoo en waarmee de groep in 1982 en 1983 veel toert. Maar voor enkele optredens in Zweden wordt tijdelijk de vroegere drummer Bob Clouter ingeschakeld, en eind 1983 verdwijnt Paul Atkinson definitief om plaats te maken voor Lester Gordon. In Amerika is Ry Cooder zó onder de indruk geraakt van een van de nummers van Shampoo (Modern Music) dat hij Mickey uitnodigt om naar Santa Monica te komen om samen nummers te schrijven. Cooder's platenmaatschappij zit echter niet te wachten op nóg een cult-lp en wil dat Ry eindelijk eens een plaat vol hits aflevert, dus de samenwerking leidt niet tot concrete resultaten.

In december 1983 wordt het drukke muzikantenleven op een lager pitje gezet. Mickey Jupp is het reizen al een tijdje zat en is eerder dat jaar verhuisd van Southend naar het Lake District in Noordwest-Engeland. Het nummer Catstye Cam op Shampoo Haircut And Shave heeft betrekking op dat gebied en z'n rustgevende schoonheid. Wel wordt hij door zijn uitgever tussen 1985 en 1988 nog enkele keren naar Nashville gestuurd om samen te werken met Amerikaanse countrysongwriters. Dit is het gevolg van de reusachtige countryhit die The Judds in 1985 hebben met zijn Tears For You.

"X"

Tegen 1988 heeft Mickey een flink aantal nieuwe nummers geschreven, sommige met zijn oude vriend Chris East, die ook al in de eerste Legend-bezetting gitaar had gespeeld. Ze besluiten een deel hiervan uit te brengen. Samen met Barry Vernon op bas en wat extra musici op sommige nummers (Mick Brownlee op drums, Tex Comer op bas, Mo Witham op gitaar en Lee Brilleaux van Dr. Feelgood op harmonica) levert dat de opmerkelijke lp "X" op. De plaat doet Amerikaanser aan dan zijn voorganger. Dat komt misschien door de invloed van Chris East, die medeverantwoordelijk is voor countrygetinte nummers als Claggin' On, Crazy Cowboy Christmas en Nashville. Daarnaast bevat de lp enkele schitterende treurige nummers zoals het Fats Domino-achtige Blues For The Blues, A Man Always Cries On His Own en het onvolprezen Songwriters Lament waarvan het intro al jaren dienst doet als ringtone op mijn mobieltje.

Mickey Jupp is dit keer zelf als producer en engineer opgetreden, samen met zijn Legend-vrienden Chris East en Mo Witham, en houdt zo de kosten laag voor zijn nieuwe platenmaatschappij Waterfront Records. Niet dat de plaat veel winst oplevert, want zoals gebruikelijk worden er niet veel van verkocht. Dat geldt ook voor de enige single die ervan wordt uitgebracht: Claggin' On / Driving On Your Lights. Dit is trouwens de allerlaatste keer dat Mickey Jupp een single op de markt brengt. Hierna beperkt hij zich tot lp's en cd's.

Ter promotie van "X" moet er opgetreden worden, dus wordt er weer een Mickey Jupp Band opgericht. Tex Comer op bas is al bekend uit de tijd van Some People Can't Dance en Ed Deane (gitaar) en The Big Figure (drums) completeren het kwartet, dat tot 1991 blijft bestaan en ook enkele keren Nederland bezoekt.

AS THE YEAHS GO BY

In 1991 wordt voor de laatste keer een lp van Mickey Jupp uitgebracht: As The Yeahs Go By. De volgende albums verschijnen alleen op cd. Het hiervoor genoemde kwartet, aangevuld met Frank Mead (saxofoon en harmonica) neemt dertien nummers op in de A.O. Studio's in Millam in